

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

РЕДАКТИРАТЪ
Л. П. СТАНЧЕВЪ

Я. х. ЯНЕВЪ

АБОНАМЕНТЪ: ЗА ЕДНА ГОДИНА 280 ЛЕВА
ЗА ШЕСТЬ МЕСЕЦА 150 ЛЕВА
ОБЯВЛЕНИЯ: ОФИЦИАЛНИ 2.50 НА КВ. СМ.
ТЪРГОВСКИ — ПО СПОРАЗУМЕНИЕ

Тел. № 150

ул. Царица Йоана № 23

Г-ралъ Теодосий Даскаловъ

Щабоветъ на всички войски на континента отбелязва въ своите печатни издания, предназначени за военните сръди, че бойните подвизи на българската войска въ Добруджа сж епични. Тъзи подвизи се изучаха научно и се посочват за наизидание. За безпримѣрния героизъмъ на българската войска проявенъ въ Добруджа, се четатъ лекции въ военните школи.

Единъ отъ героите въ тѣзи приказни подвизи е генералъ-лейтенантъ Теодосий Даскаловъ.

Като младъ офицеръ отъ артилерията той се отличилъ съ редъкъ героизъмъ въ боеветъ изъ Добруджа, а близо до нашия градъ той е билъ тежко раненъ въ вихъра на боя и е разлялъ много отъ своята крѣпка кръвъ за една позиция и съ тѣзи факти неговиятъ животъ

е завинаги крѣвно свързанъ съ живота на Добруджа.

На своя прескѣтъ гостъ въчера Добруджа изказа своята голѣма благодарностъ и му засвидетелствува една почитъ, която има извора си дълбоко въ сръцата на всички добруджанци.

На генералъ Даскаловъ Добруджа е днесъ благодарна и за нѣщо друго, като воененъ министъръ е извънредно отзивчивъ къмъ всички нужди на Добруджа и улеснява съ енергия и упоритостъ разрешаването на всички въпроси, които засягатъ Добруджа. Наоколо него добруджанските българци сж наредени съ древния си девизъ:

— Fidelis et fortis — Вѣрностъ и сила!

ТИХ. КАВАЕВЪ.

Дерзай, Митьо!

До новоназначения кметъ на гр. Балчикъ, г. Дим. Желевъ

Азъ не те познавамъ отъ последните ти моменти на справедливо огорчение, нито пакъ отъ недостойните козни на дебицитъ люде отъ близо и отъ далече.

Азъ те зная, гордий синъ на този здравъ народъ, отъ дитѣ на черната робия, когато десетки позиратъ нещастници се срамъ и прегънаха предъ чуждата тирания и нито за моментъ не си спомниха за всенародните страдания, а ти поведе неравна борба съ врага, който не знаеше да прощава; азъ те зная отъ ония страхотни нощи, когато бурята иджда да те шибаха при изпълнение на една високо-благородна задача; азъ те зная отъ тогава, когато съ очитъ на лѣва следеше всѣка стъпка на общия похитителъ; азъ те зная, за туй зашото когато трѣбваше да дойда въ Балчикъ, знаехъ че тамъ ще намеря едно сръдце — твоето — което да

бие непрекъснато съ всички български прояви и че ако трѣбва да се проведе нѣкоя народностна акция твое то присъствие въ крайморския градъ биваше винаги най-добрата гаранция за преуспѣха й.

Сега си огорченъ, тъженъ и въ твоята чиста душа се промѣква ледения лѣхъ на едно малко разочарование. Азъ не ще те утешавамъ и нѣма за какво — голѣмитъ по духъ не се тѣй лесно слямаватъ! Пиша ти тия редове, за да завешая на блещето нашата клетва, че отъ грейката на нашата любовъ къмъ Родината ни не ще отнеме никой ни една искра, зашото вѣрата ни въ нейния величавъ възходъ има само единъ изворъ — нашиятъ сръдце! . . .

Л. П. Станчевъ

Комисарството за Добруджа

Въ желанието си да бждатъ разрешени по-спѣшно и основно всички въпроси касателно Добруджа, правителството назначи вратчанския областен директоръ г. Цанко Каракуневъ, за комисаръ на тази новоосвободена областъ.

Правата на комисаря сж не само много широки, но тѣ обематъ една всестранна материя и предлагатъ на носителя имъ всичката възможностъ да се справи съ нея. Добруджанци посрещнаха съ оправданъ интересъ решението на правителството и очакватъ отъ новия комисаръ да оправдае напълно безграничното довѣрие, съ което тѣ гледатъ на всѣки актъ на организираната българска държава.

Ние сме дълбоко убедени, че първите прояви на г. Ц. Каракуневъ ще бждатъ сондажитъ му на самото мѣсто и къмъ непосредствено заинтересованитъ, като доказанія му общественъ нѣхъ ще му подсказже най-правдивитъ източници за осведомяване и всестранно ориентиране по възложената му много важна, сждбоносна мисия.

Германия желае миръ въ югоизтока

Германия се стреми да създаде единна Европа. Какви сж били целитъ на Англия спрямо югоизтока

Берлинъ, 27. (ГТА) Единъ неизмѣнено условие за германската политика още отъ началото на избухването на войната е било запазването на мира въ останалата частъ на Европа, която не бѣ засѣгната отъ войната.

Германия се стреми да създаде една Европа, кждето ще се зачитатъ взаимно икономическите и национални интереси.

Англия се мѣчи да върне Европа къмъ нѣвгашното анархическо състояние и къмъ вътрешните вражди.

Югоизточна Европа днесъ представлява голѣмъ интересъ, поради което и реда съществуващъ въ нея и бждащото, което я очаква, е отъ голѣма европейска важностъ. Както до сега, така и напредъ, Германия счита, че мира въ югоизточна Европа и способствието и здравината на вътрешния редъ въ югоизточните държави отговарятъ, както на истинските интереси на Балканските народи, така и на германската политика и борбата за създаване на нова, единна Европа.

Германската политика доказа до сега, въ противовесъ на англосаксонцитъ, че е за запазване на мира въ Дунавска и Югоизточна Европа.

Независимо отъ това, войната въ източното Сръдиземноморие, мирътъ въ Источна Европа може и трѣбва да се запази, тъй като приобщаването на тая Европа, както и на всички останали европейски страни къмъ новия редъ, по-полезно и побезболезнено може да стане само по пътя на мира.

ЧЕТИ ВЕСТНИ КЪ

„Добруджански ГЛАСЪ“

СОЛУНЪ ЖЕСТОКО БОМБАРДИРАНЪ

отъ италиянски самолети

Бѣлградъ, 27 (Велтпресе) Преживѣната въздушна бомбардировка въ Солунъ въ нѣдѣля, е една отъ най-големите досега предприети отъ италиянската авиация въ Гърция.

Тази бомбардировка е била извършена при извънредно хубаво време когато по улицитъ на Солунъ е имало много хора, а аеропланитъ сж били изключително бомбардировачи, придружени отъ малки бойни изстребители. Самолетитъ сж слезали много ниско, насочвайки се къмъ самото устие на Вардара. Хвърлили сж надъ 80 бомби. Нападенията били извършени на три вълни, на-

сочени изцѣло къмъ инсталацията. Убити сж само 8 души и 15 ранени.

Споредъ едно специално комюнике, издадено отъ гръцките власти, Солунъ е билъ много пострадалъ, като е претърпѣлъ голѣми материални щети. Пострадали сж много сгради. Въ комюникетомъ се изтъква, че населението е много неспокойно.

Бѣлградъ, 27 (Велтпресе) Извънредниятъ пратеникъ на Рузвелтъ полковникъ Донованъ, който бѣше преди нѣколко дни въ София и за-

мина за Бѣлградъ, а отъ тамъ презъ Скопие е пристигналъ въ Солунъ, съ специаленъ югославянски самолетъ. Три часа по-късно италиянски самолети бомбардираха Солунъ.

Лично полковника е могълъ да наблюдава тѣхната бомбардировка отъ едно закритие, кждето е билъ заедно съ американски консули и нѣкои други официални лица.

Тази сутринъ, той продължи пътя си съ гръцки боеенъ самолетъ за Атина.

РОМЪНИЯ ОТИВА КЪМЪ ОМИРОТВОРЯВАНЕ

легионеритъ слагатъ оржжието си

Букурещъ, 27 (ТП) Министърътъ на вътрешнитъ работи съобщава, че въ цѣлата страна цари редъ и спокойствие. Въ градоветъ и селата сж назначени нови кметове, избрани отъ населението.

Букурещъ, 27. Радио Букурещъ предаде, че легионеритъ масово слагатъ оржжието си.

Букурещъ, 27. Днесъ предадохъ оржжието си и

легионеритъ, които най-ожесточено се сражаваха въ Брашовъ.

Букурещъ, 27. Генер. Антонеску се е разболѣлъ отъ грипъ и отъ два дни пази стаята.

Германскиятъ офицеръ „Фьлкишеръ Беобахтеръ“, като разглежда последните събития въ Румъния, казва:

„Отново пропадна единъ опитъ на англичанитъ за смущение въ дунавските страни.

Румънската държава, поставена на тежко изпитание, и не единъ път вече, да преодолява щетитъ, причинени отъ режима на кралъ Каролъ, заема достойно мѣсто въ новозграждащата се Европа, отново бѣ прицелна точка на английските подстрекателства.

Германскиятъ райхъ пое задължението къмъ Румъния народъ, че той нѣма да бжде изоставенъ на произвола на сѣдбата, колкото и да е тежка тази сѣдба.

ГРАФЪ ЧАКИ ПОЧИНА

следъ продължително боледуване. Заслугитъ му като министъръ на външните работи. Скрѣтъта на Унгария.

Будапеща, 27. (УГА) Министърътъ на външните работи на Унгария графъ Чаки почина. Той напусна живота още твърде младъ, въ разцѣтата на своитѣ сили. Роденъ е въ 1894 год. Той навлизе въ попришето на дипломатията много рано едва 24 годишенъ и бѣ назначенъ за министъръ на външните работи, като заместеникъ на бившия мръ Кания.

Като мръ на външнитъ работи на Унгария, той следваше твърдо изпитанитъ линии на унгарската външна политика, които му бѣха завѣща и неговитъ предшественици.

Нему се пада голѣмъ дѣлъ за завръщането на Подкарпатско Рутения и присъединяването на Средна Тракия. Той допринаесе твърде много за затвърдяването на приятелските връзки на Унгария съ Германия и Италия, каго поддържаше лични приятелски връзки съ ръководнитѣ лица на тия две държави. Той подписа и спогодбата за присъединяването на

Унгария къмъ тристранния пактъ. Последното му дѣло бѣ договора за вѣчно приятелство съ Югославия. Малко следъ посещението на графъ Чаки въ Бѣлградъ, той се разболѣ и отъ тогава е на легло.

Будапеща, 27. (УГА) Графъ Чаки почина отъ нефритъ. Повината за неговата смъртъ причини голѣмо униние средъ ония среди, кждето се радваше на симпатии и дълбоко уважение.

ТРАУРНА ЦЕРЕМОНИЯ

въ Румъния

Букурещъ, 27 (ТП) Днесъ следъ обѣдъ се състоя погребението на падналитъ презъ време на уличните сражения въ Букурещъ, двама офицери и 15 войника.

Траурната церемония се състоя на площадъ „Виктория“, предъ министерския съветъ, кждето сатнахъ ний-упорититъ борби.

ВОЕННИЯТЪ МИНИСТЪРЪ Г-НЪ ГЕНЕРАЛЪ ДАСКАЛОВЪ ВЪ ДОБРИЧЪ

ПОСРЕЩАНЕТО, ОСВЕЩАВАНЕТО НА ЗНАМЕТО НА БОЙЦИТЪ, ПОСЕЩЕНИЕТО ВЪ ВОЕННОТО ГРОБИЩЕ И МОГИЛАТА, ПРОИЗНЕСЕНИТЪ РЕЧИ

Вестята за идването на военния м-ръ на България, г. ген. Даскаловъ, се посрещна с голъма, радостъ и повишенъ ентузиазъмъ, отъ страна на цѣлото гражданство. Особено факта, че г. ген. Даскаловъ посещава Добричъ за пръвъ пътъ следъ освобождението му, превърна това посрещане въ едно народно тържество.

Покрай главната целъ на идването на г. Военниятъ м-ръ за да вземе участие въ тържествата по освещаването на знамето на „Бойцитъ отъ фронта“, той дойде, водимъ и отъ желанието да посети мѣстата, които сж свързани съ неговото участие въ войната, да възкреси отново споменитъ на своето славно бойно минало и да види могилата, на която е билъ раненъ следъ неравниятъ бой съ превъзвисяващия по брой противникъ.

Добричъ е павлѣкълъ празнична премѣна. Надъ всѣка къща се развѣва българския трибагренникъ. Гражданството е излъчило главнитъ улици и площади.

Още въ 10 часа пр. об. предъ специално построената арка до градината сж построени членове на „Бойцитъ отъ фронта“ официалнитъ лица, между които сж: областния директоръ г. Ст. Пеневъ, околийския управителъ г. Василевъ, представители на общината г. Шоповъ, зам. командира на 46 полкъ г. полк. Накевъ, зам. н-къ на гарнизона, г. подполк. Добревъ, представители на мѣстнитъ организации, директоритъ на гимназиитъ, прогимназиитъ, представители на основнитъ училища и на духовенството.

Точно въ 11 часа пр. об. пристигнаха съ автомобилъ, г. ген. Даскаловъ, съ съпругата си, придружени отъ подп. Мирчевъ. При слизането си, г. военниятъ м-ръ бѣ посрещнатъ и приветствуванъ отъ официалнитъ лица.

Три добруджанки, облѣчени въ национални костюми, поднесоха букетъ и а. г. генерала, съ приветствено слово, произнесено отъ г-ца Мария Минчева отъ името на д-во „Майчина грижа“.

На всички приветствия г. военниятъ м-ръ отговори, съ речъ между другото, въ която каза:

— Добричъ е свързанъ съ най-свѣтлитъ страници на българската военна история и като частъ отъ Добруджа, люлката на българщината, той отново заема първото си мѣсто, да бжде крепостъ на българския духъ. Да пребжде Добруджа

съ нейното храбро и трудолюбиво население.

Последнитъ думи на г. генерала бѣха изпратени съ мощното българско ура.

Военниятъ м-ръ поздрави построенитъ предъ арката бойци отъ фронта и учащата се младежъ, следъ което, придруженъ отъ официалнитъ лица се отправи за площадъ „Свобода“.

Тамъ бѣха построени войсковитъ части на 46 пех. и 8 кон. полкови, начело съ военната музика, запаснитъ офицери и подофицери, бойцитъ отъ фронта, пострадали отъ войнитъ, ученицитъ и ученичкитъ отъ всички гимназии и представителни отдѣления на основнитъ училища, браншовитъ организации и многохилядно гражданство, което бѣ изпълнило околнитъ тротоари.

Панахидата и молебена се отслужи отъ зам. портоньера свещ. Йордановъ, въ съслужение на четири свещеника.

Официалнитъ лица, начело съ генерала, бѣха заели мѣстата предъ аналоя.

При освещаването на знамето, протоирей Йордановъ произнесе следното слово:

— Господинъ генералъ!
Освещавамъ съ божествена служба знамето на Бойцитъ отъ фронта, въ гр. Добричъ. Тъ сж извънредно радостни, че Вие приехте да станитъ кръстникъ на знамето имъ. Приемете го отъ ръката на свещеннослужителя на църквата и го предайте, съ заветъ, да бжде пазено на вѣчни времена и да се предава на новитъ идващи поколения, които да го иматъ, като своя светиня за слава на българския народъ и на нашия славенъ и мждър Вождъ, Царь Борисъ III и за слава на българското храбро войнство.

— Военниятъ м-ръ, г. ген. Даскаловъ, поемайки знамето, произнесе следната речъ:

— Уважаеми граждани и граждани, драги войници и ученици!

Щастливъ съмъ като войникъ, че следъ толкова дълго време се намирамъ пакъ въ Добруджа, където храбростта и ненадминатия устремъ на българския войникъ направи истинско светилище на българския героизъмъ.

Гордъ съмъ като българинъ, че съмъ наново въ Добричъ, гдето преди 25 години се надпреварваха да дадатъ изразъ на своя патриотизъмъ и на

своята любовъ къмъ родната земя войници и граждани. Да дадатъ изразъ на своята готовностъ за саможертва мже и жени, старци и деца.

Радостенъ съмъ като човекъ, че менъ се падна честта да бжда кръстникъ на знамето на ония които попълваха най-добритъ и елитни наши полкове, които се държаха еднакво достойно както въ сраженията, така и въ годинитъ на робството.

Скъпи бойни другари, светътъ преживява сдѣлбосни години. Строи се новъ редъ въ международнитъ, държавнитъ и социални отношения; чертаятъ се нови граници на държавитъ. За тия обстоятелства и най-миролюбивия въ свѣта народъ — българския не може да държи смѣтка и да не вземе съответнитъ мѣрки. Приобщете вашитъ усилия къмъ усилията на всички българи, за да образуваме отъ нашата държава непревземаема крепостъ, а отъ нашия народъ — стрална за враговетъ сила.

Развѣйте това знаме като замѣстители на ония знаме на които вие покрихте съ слава и нека то бжде носителъ всрѣдъ тази хубава земя на българския духъ крилатъ, на вашитъ победи по всички фронтове, на българския героизъмъ и слава.

Наредете се задъ него както нѣкога, съ тогавашната готовностъ да понесете всичко за България, за да бждете примѣръ за подражание на младото и незакалено още въ борбитъ поколение.

Постарайте се да наредите подъ неговата стѣна всичко, което чувства че въ неговитъ гърди тупти българско сърце, защото съединението прави силата и защото само чрезъ общи усилия ще можемъ да създадемъ онази здрава скала, о която ще разбиятъ главитъ си всички, които служатъ на чужди интереси, както и постоянно хленчашитъ за миръ на всѣка цена, баби въ панталони.

Приемете, Господинъ Председателю, това знаме и го пазете чистъ, за да го предадете на тия които идватъ следъ васъ, заедно съ вашия героизъмъ и съ вашата готовностъ на саможертва за да продължатъ започнатото дѣло.

Уважаеми граждани, да поздравимъ войцитъ съ тѣхното знаме и да имъ заявимъ, че ние всички, както тѣхъ сме на фронта на държавата и на заповѣдитъ на Върховния Вождъ, когато сме готови да следваме безрезервно по пътя къмъ бла-

гополучие то на българския народъ и величието на българската Държава.

Да живѣе България, да живѣе Златна Добруджа!

Следъ речта си военниятъ м-ръ поздрави войсковитъ части, учащата се младежъ и всички организации. Следъ изтеглянето на частитъ за образуване на парадна колона, г. ген. Даскаловъ разговаря съ свои бивши бойни другари, съ които сподѣли лични спомени отъ войната.

Произведе се парадъ, командванъ отъ подполк. Нейчевъ които се прие отъ военниятъ м-ръ г. ген. Даскаловъ.

Стройнитъ редове на войницитъ, тѣхната бодра и твърда стѣпка и желѣзния имъ маршъ вълнуваха дълбоко душитъ на добруджанци и извикаха сълзи на умиление. Нѣкои тихо плачеха, задавени и съ примрежени, отъ сълзи, очи. Тѣ плачеха, отъ радостъ предъ величественъ маршъ на българскитъ войникъ, пристѣпващъ съ твърди крачки и съ искрящъ погледъ, пропитъ съ несломимъ духъ и готовностъ за жертви въ бранъ на скъпата ни родина.

Минаха въ церемониаленъ маршъ и бойцитъ отъ фронта запаснитъ офицери и подофицери, пострадали отъ войнитъ, учаща се младежъ и всички организации, участващи въ парада.

Следъ тържествения парадъ г. ген. Даскаловъ, придруженъ отъ официалнитъ лица се отправи за военнитъ гробища, където положи вѣнецъ предъ многобройнитъ гробове на загиналитъ храбри български воини и произнесе следното слово:

Поднасямъ този вѣнецъ, отъ името на войската, на нашигъ бойни другари, като имъ обещавамъ, като тѣхъ славно да умремъ, като тѣхъ за България живота си да дадемъ.

Представителтъ на общината, г. Шоповъ, сжщо положи вѣнецъ.

Г. ген. Даскаловъ, между редцитъ отъ каменни кръстове, прочете имена на негови бивши бойни другари:

— Ето, тукъ е Дим. Анковъ който е мой съвиписникъ и загина като майоръ. Тамъ е и неговия братъ...

Военниятъ м-ръ посети и параклиса при гробищата и написа върху книгата, при напушането му:

"Поклонъ предъ скъпата па-

мятъ на падналитъ за родината и щастливи поради това, бойни другари."

Следъ това, г. ген. Даскаловъ, придруженъ отъ официалнитъ лица се отправи за Девненската могила, където е билъ раненъ на 5. IX. 1916 год. презъ време на неравенъ вой съ неприятеля. Той посети самото мѣсто и възкреси отново споменитъ си за славното бойно минало.

По случай тържественото освещаване знамето на бойцитъ отъ фронта въ ресторантъ В. Търново, бѣ даденъ обѣдъ, на който присѣдстваха: Военниятъ м-ръ г. ген. Даскаловъ, съ съпругата си, официалнитъ лица и членове на д-во „Бойци отъ фронта“.

Председателя на д-вото г. Георги Семовъ, произнесе речъ, между другото на която каза:

„Днесъ, ние се радваме на Свободата и всички сме готови при първия зовъ за борба да дадемъ живота си за Царъ и Родина. Добруджанеца знае, да мрѣ, когато той е воденъ отъ своя Върховенъ Вождъ Н. В. царь Борисъ III.“

Военниятъ м-ръ, г. ген. Даскаловъ, вдигайки чашата за здравето на любимиятъ ни Царъ, за Българската славна армия и за цѣлокупниятъ български народъ, каза:

Нашитъ малѣкъ корабъ плува срѣдъ скали и тѣснини и ако искаме да преминемъ тоя пътъ благоприятно, трѣбва да бждемъ всички на своето мѣсто и да слушаме заповѣдитъ на Капитана. Този Капитанъ не грѣши. Ние трѣбва да Му вѣрваме и слѣпо да Му се доверяваме за да измине кораба тия трудности на пътя, напълно здравъ и невредимъ подъ мждрата команда на Капитана...

За Негово здраве и за Неговото преуспяване, което е преуспяване на България азъ Ви приканвамъ да извикаме нашето мощно военно ура!

На излизане отъ ресторанта, на г. генерала бѣ устроено сърдечно изпращане. Той бѣ предметъ на живи акации и сж раздѣли съ старитъ бойци отъ фронта видимо разваляванъ, съ най-добри чувства и впечатления отъ посрещането му въ Добричъ.

Сжщата вечеръ, г. ген. Даскаловъ замина съ влака за София.

АСЕНЪ ИВ. БОЕВЪ

БАЙ ГАНЮВИТЪ ВЛУЦИ ВЪ ЕВРОПА ИЛИ

БЪЛГАРСКИ СТУДЕНТСКИ СИЛУЕТИ ВЪ ЧУЖБИНА

ПРЕЖИВЕНЪ ХУМОРЪ, СТРАДАНИЕ И ВЕЛИЧИЕ ИЗЪ ДНЕВНИКА НА ЕДИНЪ БЪЛГАРСКИ СТУДЕНТЪ ВЪ ЧУЖБИНА

Приятелството между по-горе отъ насъ описания студентъ и стария медикъ би могло да се обясни съ простата причина, че тѣ бѣха земляци. Но като се има предъ видъ, че и двамата бѣха странни, самозивни характери, следваха различни факултети и живѣеха далечъ единъ отъ другъ, то другитъ студенти съ право мислѣха, че не се отклоняватъ отъ истината ако посочатъ една особена причина за това приятелство на двамата земляци. Трѣбва да кажемъ, обаче, че една „особена причина“ за приятелство между отдаленитъ български студенти не всѣкога имаме: единичката причина най-често бѣше чувството на крѣвно другар-

ство и взаимопомощъ, за народна общностъ. Европейцитъ обичатъ да подчертаватъ своето културно надмощие надъ балканцитъ при всѣки поводъ. Това „културно надмощие“ е въ повечето случаи „една некултурна надменностъ, резултатъ на суетно, едно странично възпитание и просвѣта. въ сжщность това по западноевропейцитъ притежаватъ въ формата на материал-култура ние го вече имаме или ще го имаме напълно следъ 20—30 години, но това което ние имаме, европейцитъ никога нѣма да го притежаватъ: това е нашия духъ и творчески идеализъмъ. Единъ нѣмски колега познаващъ добре българитъ и дви-

жещъ се между тѣхъ, ми казваше: „единъ българинъ струва колкото десетъ души европейци, а десетъ българини — колкото едно наше дружество“. Никога единъ български студентъ следъ като е слушалъ три семестра химия на изпита си нѣма да каже, че въздухътъ е химическо съединение и че не знаелъ какво е формалдехида, както ние чухме това отъ устата на западноевропейски студенти. Кой български учащъ се въ Европа не е билъ свидетелъ на разговори между български студенти отъ една страна, и нѣмски или френски отъ друга страна и не се е увѣрилъ, че и на чисто литературна тема нашенцитъ сж по-добре осведомени върху тѣхното юго, Гюте, Шилеръ, Ламартинъ отколкото тѣзи европейци, които съотечественици сж споменатитъ великани на перото? А колкото за европейската вѣковна, традиционна култура на душата ето два преживѣни примѣри. Хранѣхме се во една гостилница, въ която идваха и чужди студенти. Между

насъ имаше случайно закъсалъ и пребиваващъ обушаръ — който после се амбицира и съ собствена сила като Селф Маде Ман стана дори и лѣкаръ. Единъ швейцарецъ се заинтересувалъ и останалъ очуденъ, че академичи могатъ да дружатъ съ обушари. Отговорено му било, че ние сме демократиченъ народъ въ истинската смисълъ на думата, а не само по конституция, че този обушаръ е интеллигентенъ мжжъ, че ние въ личния си животъ не познаваме класови различия — съ една речъ ние сме все българи. синове на единъ свободололюбивъ народъ. И този културенъ и недоумяващъ чужденецъ си остави обушата на нашия обушаръ да имъ тури подмѣтки, но го помолитъ да си плати следъ като получи пари. Постава нашенецътъ подмѣткитъ кулени съ неговипари, взема ги швейцарецътъ съ „честното“ словъ на европейца да ги плати веднага следъ като се добие съ пари и изчезна отъ гостилницата безъ да го види нѣкой вече и сигурно нашенецътъ

ще го срещне следъ единъ втори потопъ въ новопостроения Ноевъ ковчегъ. Ето това е култура, честъ и достойнство! Втори случай. Седимъ въ елитъ паркъ на една скамейка. До насъ седи сжщо възрастнъ господинъ, елегантно облеченъ, повидимо заможевъ и се забавлява съ малката си внучка. Заговарямъ (чужденцитъ сж доста любогитни!) за животъ и култура. Разбира се, господинътъ възхвалява до висинитъ родното си. Внучката му играеше съ едно малко момиченце съ жьлтъ пѣтъ на лицето, слабичко, по-проектично облеченъ — очевидно дете на просирашка фамилия. Елегантния господинъ изважда отъ джеба единъ доста голѣмъ шоколадъ освобождава го отъ опаковката му и подава на тнучката си. Внучката му играеше съ едно малко момиченце, другарка въ играта, не снемаше погледа си отъ голѣмия шоколадъ донесенъ отъ щедрия дѣдо, какъвто то сигурно нѣмаше. И презъ всичкото време на „спокойния“, културния европейецъ не хрумна на ума да отчу-

ЛЮБЕНЪ П. СТАНЧЕВЪ

НАШЕТО МИНАЛО

Разгръщамъ скрижалата на едно минало, което запълва най-китичити години от моя живот. И на всяка страница отъ този скрижалъ срещамъ отломка отъ борбата, която десетолетия наредъ води българското малцинство отъ Румъния срещу единъ неравенъ врагъ. За тая борба ще пиша тъй, както я помня.

Тя не беше водена съ огнестрелно оръжие, не беше командвана отъ униформено облекчени лица, обкръжени съ ореола на мистицизма, какъвто създава нацияствеността, раздиплена отъ народната мъгла, не носеше печата на блестящия подвиз и на шумно разгласения чудеса.

Нашата борба беше подкарана отъ здрава, немоколебима любовъ на равнина къмъ своето у себе си, тя беше ръководена отъ чувството на дълбома привързаностъ къмъ родната земя, сжната майчина речъ и свято опазенитъ традиции и обичаи. Възновявана отъ идеята да се получатъ по възможностъ максимумъ положителни резултати, тя следваше пътя на най-коректнитъ отъношения, които не изключваха една строго определена правилинностъ при отстояването на народността ни и граждански права. Ратницитъ на тази борба, обаче, не избягнаха отъ участъта навсякъде искренъ и преданъ борецъ: мнозина паднаха похитени отъ врага, не малко избухна здравето и нервитъ си въ влакитъ затвори, а хиляди незнани бяха изтезавани, разкарвани и разорени.

„Новъ животъ“

Презъ 1923 г. завършихъ гимназия въ Варна. Готвихъ се да заминавамъ за странство, когато получихъ съобщение незабавно да тръгна за родното си село въ Добруджа. Още презъ време на пристоя ми въ Добричъ успяхъ да видя и науча тжтата и мъката, която беше обзела почти всички българи. Пристигнахъ въ родното си село чухъ тжжната приказка на бащиния ми завършекъ: подкаранъ за Кюстенджа, за да бжде сжденъ за укриване на оръжие, бива жестоко рет иранъ, поради което заболва и скоро следъ завръщането си въ Добричъ умира.

Този тежъкъ ударъ за цялото ни семейство — оставахме майка вдовица и деветъ невръстни сирака — считамъ за единъ отъ най-важнитъ фактори, който определи цялата моя бждеща дейностъ и който закърни непримиримата ми борба съ влашката тирания.

Готвяхъ се да замина за странство, за да продължа образованието си, бяхъ се вече напълно пригъвилъ, когато една късна вечеръ въ стаята, където се бяхме събрали всички домашни се втурна една жена, наша далечна сродница и разгърствана отъ ридания разказа, какъ е билъ задигнатъ отъ румънскитъ жандарми съпруга й. Тя не можеше да даде никакво обяснение за причината на този страшенъ произволъ. Азъ още помня какво сразяващо впечатление ми направи този тжженъ случай: цялата нощ не мигнахъ, едно кипящо възмущение гнетеше душата ми, една отъ друга по бунтовни мисли се ройаха въ главата ми и на сутринята азъ бяхъ взелъ едно смѣло решение — никако да заминаване за чужбина: моето мѣсто е между моитъ братя и сестри, подгонени отъ една безогледна властъ, която си е сложила за неотгънна задача да ги прогони отъ родния имъ край.

(Следва)

Страници изъ миналото

Вестникъ „Куриеръ“ 28 януарий 1928 година:

„И държавнитъ служители надигатъ гласъ за оземление. Селскитъ чиновници искатъ да бждатъ смѣтати като колонисти и оземлени като такива. Гражданскитъ чиновници искатъ да имъ се отстъпятъ земи за къщи и градини. Тъ претендиратъ, че сж първитъ пионери на румънизма и за това трѣбвало да бждатъ оземлени.“

**

„Сме предъ единъ общественъ скандалъ: на три пкти се отлагатъ заседанията на базаржискитъ общински съветъ. И — то, на три пкти се свикватъ почитаеми общински съветници и на три пкти не може да се състои заседанието поради липса на необходимия кворумъ.“

АПЕЛЪ КЪМЪ ДОБРУДЖАНЦИ

Граждани отъ Добруджа, на 31 I. т. г. ще се извърши въ Добруджа преброяване на населението, сградитъ, домашнитъ животни, превознитъ сръдства, земеделскитъ оръдия и машини, земеделскитъ стопанства и търговскитъ, занаятчийски, индустриални и др. заредения.

Преброяването има за целъ да се получатъ необходимитъ данни за изучаване стопанскитъ, благоустройственитъ, здравнитъ, културнитъ и други нужди на населението въ Добруджа, съ огледъ на бждецитъ мѣроприятия, които ще се проведатъ отъ държавата, целящи всестранното подпомагане и повдигане на Добруджа.

Преброяването нѣма за задача данъчни, реквизиционни и др. нѣкакви цели, които не сж въ интереса на отдѣлнитъ граждани.

Отъ досегашнитъ преброявания, които сж станали въ България, нито бирника, нито сждията, нито нѣкой другъ държавенъ служител, или нѣкое частно лице не сж вземали статистическитъ сведения, за да си послужатъ индивидуално за каквито и да било цели.

Събранитъ сведения ще послужатъ за съставяне на цифрови общи таблици и следъ съставяне на последнитъ, индивидуалнитъ сведения се унищожаватъ отъ Главната Дирекция на Статистиката.

Чл. 2 отъ закона за преброяванията, както и чл. 23 отъ закона на главната дирекция на статистиката, гарантиратъ това. Чл. 23 гласи: Сведенията било устни, било писмени, които се даватъ на Главната дирекция на статистиката, не могатъ по никой начинъ да послужатъ за лична данъчно обременяване, нито за доказателство предъ разнитъ административни и сждебни власти и учреждения.

Писменитъ сведения, доставени отъ държавни и общински чиновници и отъ разнитъ дружества и лица, се изгарятъ отъ Гл. дирекция на статистиката следъ изработването и свеждането имъ въ общи статистически таблици.

Длъжни сж да пазятъ абсолютна тайна и агентитъ по преброяването, съгласно чл. 24 отъ сжщия законъ, който гарантира това и наказва всяко провинило се лице въ това отношение.

Наказватъ се най-строго съ глоба и затворъ ония лица, които не дадатъ вѣрни и точни сведения съгласно специалнитъ разпореждания за това. Независимо отъ това, тѣ ще бждатъ преследвани чрезъ всички законни сръдства, като виновници за опорочаване на едно общо полезно дѣло отъ първостепенна важностъ и за оскъпяване на държавни интереси.

Добруджанци, попълвайте преброявателнитъ карти само съ точни и вѣрни данни и давайте вѣрни сведения на преброявателитъ.

Само така събранитъ данни ще изразятъ действителното положение и ще ориентиратъ правилно нашето законодателство, нашитъ държавници и администратия.

Невѣрно дадени данни носятъ заблуждение, не ориентиратъ правилно и всичко сградено върху тѣхъ не ще даде желанитъ резултати. Не ще постигнатъ целта си ония мѣроприятия, които държавата ще предприеме възъ основа на не-

вѣрни данни. Ще се изразходва излишенъ трудъ и сръдства, безъ да се постигне целта, а съ това ще пострадатъ само вие.

Граждани отъ Добруджа, даването на точни и вѣрни сведения е изразъ на високо културно ниво, на гражданско съзнание, на обществено чувство и патриотизъмъ. Докажете тия си качества презъ време на преброяването. Дайте пълно съдействие на преброявателитъ за правилното, навременното и успѣшното извършване на преброяването.

Преброяването е полезно за всѣки гражданинъ по отдѣлно и за всички изобщо. То не може да принесе вреда никому. Съ преброяването се изучаватъ нуждитъ на народа. Безъ преброяване нѣма култура, нѣма напредъкъ. Който дава невѣрни сведения грѣши предъ културата, предъ освободена Добруджа, предъ отечеството — грѣши предъ собственитъ си интереси и предъ тия на добруджанци.

ЗЛОБОДНЕВИЕ

Гражданинъ безъ цензъ

Младъ човѣкъ вѣлзе при началника на едно учреждение въ единъ новосвободенъ градъ, застана благоино, похити по войнички, предъ писалищата маса и каза съ достоинство:

— Добъръ денъ, господинъ началникъ, дойдохъ да проверя дали има нѣщо по моето назначение.

— Да, има. Вашитъ книжа сж върнати отъ по-горното учреждение съ писмо, че нѣма да ви назначатъ на служба, защото не отговарите на ценза.

— Вѣрно, не отговарямъ.

— Вие нѣмате петгодишна държанна или общинска служба. Какво, сте правилно толкозъ години тукъ, следъ като сте завършили гимназията, та не сте постъпили на нѣкой румънска служба?

— Азъ ли какво съмъ правилъ? Лежалъ съмъ! Да, презъ деня съмъ лежалъ, а нощно време ходѣхъ отъ село на село да се срещамъ съ българитъ, да имъ казвамъ да търпятъ, да се готвятъ за освобождението си, да не се отчаяватъ отъ грабжитъ и жестокоститъ на поробителитъ, а когато ги убиваха, съветвахъ близкитъ имъ да не смигиратъ въ България, а да седятъ тукъ, та да държимъ калето отвътре. Това съмъ правилъ. Служба не съмъ искалъ, защото румънитъ чакаха само да подамъ занятие. — И нѣмате завършено висше образование, тоестъ нѣмате образователенъ цензъ.

— Вѣрно е, нѣмамъ. Образованието си започнахъ въ Букурещкия университетъ, но го завършихъ въ затвора. Между насъ и цинцарскитъ студенти еднакъ се случи една академическа полемика съ юмруци и за шестъ седмици бяхъ изпратенъ въ единъ затворъ, където изучихъ много науки, по-висши отъ университетскитъ, но дипломъ не ми дадоха. Затова нѣмамъ образователенъ цензъ за тази голяма служба, която съмъ поискалъ. Благодаря и извинявайте!

ИСПЕРИХЪ

ЕТО КАКВИ СЖ ДОБРУДЖАНЦИ, КАТО ЧИНОВНИЦИ

Често съ огорчение сме заставени да слушаме тежки укори за нашата интелигенция, неодавна дори единъ народенъ представител предложи отъ най-високата трибуна на тази страна тя да бжде подложена на карантинъ, следъ която да бжде допущната на „държавната трапеза“.

Ние мълчаливо понасяхме тия крайно несправедливи злословия по адресъ на гордитъ синове на добруджанската земя, дълбоко

убедени, че истината скоро ще блѣсне и ще се намѣрятъ достойни люде въ България, които да въстапятъ срещу тази сънищо неоправдана кампания.

Ето, пристигатъ тѣзи непреки, но много внушителни протести:

Въ Добричъ беше назначенъ за лесничей г. Любенъ Поповъ отъ гр. Силистра. За неговитъ лични качества и достойнство, за това дали заслужено заема повѣрението му постъ гговорятъ следнитъ редове:

Уважаеми г. Поповъ,

..... Защото, докогато въ миналото горскиятъ служител билъ той висшъ или Нисшъ такавъ, бѣ станалъ синонимъ на по-голямъ отъ Царя, Вие съ няколко годишната си служба тукъ, чрезъ високата си духовна култура на човѣчностъ, на почтеностъ и любезностъ въ обноскитъ си, бързата Ви служебна услуга, постояннитъ Ви добри възпитателни беседи и общування между народа, високо се издигнахте предъ очитъ на последния и заслужено станяхте неговъ любимецъ, за да се слушатъ само похвали, но не и лоша дума или клева да е критика по Вашъ адресъ — голяма рѣдкостъ въ нашата държавна общественоствителностъ, а чрезъ високата си почтеностъ въспетрирахте и парализирахте корупцията, където се проявяваше или домогвайки се да се прояви.

Затова, заминавайки за Добричъ народа отъ една страна съжаляваше, че го напускате, а отъ друга казва: блазе на добричлинъ, че се сдобиватъ съ такъвъ добъръ държавенъ служителъ.

ЧЕНЧО Н. КРОТКОВЪ

Най-сърдечно се поканватъ гоститъ на офицерското събрание за вечеринката на 29. I.

не едно парченце и го даде да вкуса и бедната другарка на вичката му. За нашитъ очи и сърца това беше една жестока гледка, за културнитъ свропейци — нѣщо много обикновено. Единъ безименъ но не и безъ име, между насъ, единъ великъ по сърце българинъ, стана незабелязано, отиде въ близкия дюкянъ, купи единъ шоколадъ и тържествено го подаде на бедното дете, което просто не върваше на очитъ си. Културниятъ европеецъ се черверно нервозно и не преговори вече за отечествената си култура: български студенти го поучиха, че културата не е нищо друго освенъ величието на доброто дѣло, а не лагитата на звучното слово. Затова, българино, нито се срамувай, нито се страхувай да се наречешъ българинъ.

Дружбата между българскитъ студенти въ чужбина е едно естествено явление на духовното единение срещу манячеството и надменността на европееца. Когато единъ нашъ колега изпадна въ

униние на духа и въ моментъ на отчаяние се хвърли отъ четвъртия етажъ и разби, черепа, какъ нѣжно и трогателно го оплакваха колеги и другари. Тогава азъ разбрахъ, че който иска да се запознае съ българина — съ малкото му отрицателни черти, които подлегать на несъмнено облагородяване, но и съ великитъ и незаменими добродетели на българската душа, той нека дойде да наблюдава българитъ въ момента на тжги и радости въ чужбина. Тогава на гроба на приятеля, съ разбития черепъ всрѣдъ дълбоко мълчание и скръбъ, само единъ колега произнесе едно надгробно изречение: „За да разберемъ неговата смъртъ ние трѣбва да се издигнемъ до висотата на доблестта му — той падна въ гроба, но се издигна въ нашитъ сърца, защото предпочете смъртъта предъ унижението!.... Защото предпочете смъртъта предъ унижението. Да! Това е българинътъ! Този родъ култура и този великъ духъ нѣма никога европейцитъ да притежаватъ въпрѣки свои-

тъ Айфелови кули, небостъргачи, технически чудеса, музеи и академии...

Но ние се отклонихме... Колкото се касае за приятелството на двамата горепоменати напещници напещина, имане и една „особенна“ причина. Пктували и двамата съ паралола за първи пътъ. По-младиятъ чувалъ, какъ по-старитъ студенти се обръпали къмъ келнера се думнитъ (разбира се, на нѣмски): „Херъ оберъ“, или бързо изговорено „Хероберъ“. При първия келнеръ така, при втория — нашенецътъ не можалъ да се стърпи и попиталъ единъ старъ студентъ какъ така „всички“ келнери въ паралола се казвали Робертъ?

(Следва)

ЧЕТИ ВЕСТНИКЪ

„Добруджански гласъ“

Най-реномираната марка, незаменяема по качество, при дени за селска прежда, съ патентовани ключове за плетене шия ениплетки.

Представители за Царството:

МАРТИНОВЪ, ОБРЕТЕНОВЪ и Сие

София — Бул. Мария Луиза 5

1—6—2

ТРОГАТЕЛНИ МОМЕНТИ ОТЪ ПОСЕЩЕНИЕТО НА ВОЕННИЯ МИНИСТЪРЪ ВЪ ДОБРИЧЪ

Въ навечерието на голъмия празникъ за Добричъ — посещението на военния министъръ г. генералъ Т. Даскаловъ — ние писахме, че не иде само официалното лице, не иде само генерала и министра, а за добричлии се явява въ срѣдата имъ образа на славния командиръ на батареята, бранила съ неравни сили града ни.

Така писахме, така и излезе.

Веднага следъ официалнитѣ представяния генерала се отдѣли отъ официалната група и горѣщо подаде ръка на единъ добруджански селянинъ. За пръвъ пътъ, отъ двадесетъ и три години, се срѣгнаха двама бойни другари: нѣвгашния капитанъ Даскаловъ и неговия ординарецъ. Налѣха се очитѣ на стария воинъ, поблѣднѣ застарѣлото му лице, а генерала видимо развълнуванъ започна да го милва и да го разпитва. Тихо, сърдечно си поговориха двамата нѣвгашни другари отъ славния добруджански фронтъ... Генерала изважда сногъ банкноти и подава 20 хилядарки на своя преданъ вестовой.

— Благодаря Ви... Но не трѣбваше, г-нъ генералъ... Пъкъ и толкова пари!... — шепнатъ поблѣднелитѣ отъ възление устни.

— Вземи, вземи... Отъ сърдце

ти ги давамъ... Азъ пазя за тебе такива спомени...

Въ областното управление много свѣтъ: делегации, тжители, адмиратори и зрители. Въ кабинета на директора е българския генералъ. Иде реда да бъде приетъ единъ обикновенъ човѣчекъ. Видѣхме какъ трепетно отвори той вратата, за да влезе.

— Здравей, Катранджиевъ! — и г. министра зграби коравата ръка на стареца.

— Бждете здравъ и живейте за дълги години, господинъ генералъ.

Разискрени отъ сладки спомени се срещнаха очитѣ на двама бойни, които ги свързва единъ великъ моментъ.

Командира на VI-а батарея е раненъ на могилата край Добричъ. Неговия войникъ Катранджиевъ веднага се спуска и го отнесе малко въ страни, за да го сложи на по удобно мѣсто. Мигъ следъ това единъ шрапнель издѣлбава прѣстѣта, овлажнена отъ кръвта на героя-капитанъ.

— Позволи ми, скъпи Катранджиевъ, да ти предамъ единъ малкъ даръ... Азъ съмъ ти тъй признателенъ!...

И г. генерала предава на своя вѣренъ войникъ една сума.

ВЕСТИ

— Безкрайния възторгъ, който бѣше обхваналъ цѣлъ Добричъ при посещението на военния министъръ, е внушително доказателство колко много любовъ грѣе въ душитѣ на добруджански къмъ българската войска, къмъ нейния командиръ и къмъ всичко българско.

Всѣки, който се опитва да засенчи тази истина съ скрити козни, недостойни похвати и невѣрни донесения трѣбва да бжде отреченъ отъ всѣко българско съзнание!

— При погребението на голъмия български комоазиторъ Добри Христовъ е личалъ единъ красивъ венецъ, изпратенъ отъ Добруджа съ лента: „На великия творецъ на народната пѣсенъ — Отъ признателна свободна Добруджа“.

— Въ града ни пребивава г. подполковникъ П. Чолаковъ, синъ на геройски загиналия при Добричъ полковникъ Димитър Чолаковъ.

Г-нъ подполковника се поклонилъ предъ гроба на храбрия си баща отъ военното гробище край града ни.

— Министърътъ на войната г. генералъ Т. Даскаловъ и г-жа Даскалова съ предали на Шумненския областенъ директоръ г. Пеневъ сумата отъ 40,000 лева, която да бжде разпределена както следва: 30,000 да бждатъ раздадени чрезъ тукашното общинско управление на бѣднитѣ граждани отъ Добричъ и 10,000 лева да бждатъ раздадени отъ балчишката община на тамкашнитѣ бедни.

Отъ името на Добруджа и на всички добруджанци горещо благодаримъ на благороднитѣ дарители за високо хуманния имъ жестъ.

— Богъ благослови посеще-

нието въ града ни на министѣра на българското войнство, като ни подари само единъ хубавъ слънчевъ день. Отъ вчера времето въ Добруджа е наново слѣговито и много студено.

— Всички преселници отъ северна Добруджа, които сж оставили тамъ зеленчукови градини и лозя могатъ да получатъ отъ изоставенитѣ такива отъ румънскитѣ изселници за временно ползване презъ 1941 година.

Могатъ да се ползватъ отъ това само тѣзи, въ описитѣ на които е упоменато, че сж при тежавали такива имоти.

Исканията следва да се направятъ до съответния данъченъ началникъ най-късно до 15 мартъ 1941 година.

— На 31 януарий т. г. изтича срока за подаване деклараций по данѣкъ занятие върху приходи отъ наеми. Не подалитѣ декларации до тази дата ще бждатъ облагани съ данѣкъ въ троенъ размѣръ.

— Преброяването въ Добруджа е едно отъ най-голѣмитѣ предприятия на държавата въ настоящия моментъ. То ще спомогне за постигане на една висока целъ — благоденствието на Добруджанъ!

Добруджанци! Изпълнете дълга си! Давайте съ тоговностъ вѣрни и точни сведения при преброяването!

— Любителската театрална трупа въ гр. Балчикъ, подъ ръководството на младия и енергиченъ театраленъ деенъ г. Любенъ Гандевъ, е представила съ голѣмъ успѣхъ битовата пиеса „Люти клетви“.

Въ сжбота, 25 т. м. сжщата била представена и въ гр. Ка-варна.

— Курсове по италиянски езикъ — Проф. Помпо-

НОВИЯТЪ КАБИНЕТЪ ВЪ РУМЪНИЯ

Букурещъ, 27 (Т П) Днесъ радио Букурещъ събщи новиятъ съставъ на румънския правителственъ кабинетъ. Генералъ Антонеску запазва за себи си поста м-ръ председателъ и м-ръ на външнитѣ работи. Въ новото правителство влизатъ:

М-ръ безъ потфейлъ Михаилъ Антонеску, до сегашенъ м-ръ на правосъдието, м-ръ на вжтрешнитѣ работи, генералъ Думитру Попеску м-ръ на съобщенията, ген. Джорджеску, м-ръ на националната отбрана-ген. Пантази м-ръ на народното стопанство ген. Потопано и др.

Положението въ Румъния не е още изяснено

Букурещъ, 27. (Хавасъ) Вчерашниятъ день мина спокойно въ Букурещъ. Въ префектурата на полицията сж изложени списѣцитѣ на убититѣ, кждето се тѣлпять много граждани да разглеждатъ имената на раненитѣ за да се осведомятъ за своитѣ изчезнали близки.

Съобщава се, че нѣколко групи отъ бунтовници въ гр. Сибилъ, Трансилвания, още продължавали да оказватъ съпротива. Взети били мѣрки за тѣхното унищожение.

Слуха за арестуването на Хория Сима не е потвърденъ.

Убиецътъ на Майоръ Дьорингъ

не е още екзекутиранъ

Букурещъ, 25. (Т П) Букурещкиятъ сждъ утвърдилъ арестуването на убиеца, гърка Димитри Сарандосъ, който застреля германския майоръ Дьорингъ.

Раследванията по убийството продължаватъ. Убиецътъ е призналъ вината си. Неговото незабавно осжждане и екзекутиране, противно на съобщенията не е още последвало. То е било отложено въ интереса на следствие, за да могатъ да се установятъ точнитѣ и истински подбуды за това убийство.

ДУНАВЪ станалъ плавателенъ при Будапеща

Будапеща, 27 (Т П) Днесъ бѣ възстановено движението на параходитѣ по протежение на унгарската частъ на Дунава.

нио Билиани, изпратенъ отъ Италианския институтъ за култура, открива вечерни курсове по италиянски езикъ за граждани.

Лекциитѣ се държатъ въ I-ва сръдишна прогимназия „Райко Цончевъ“ въ понеделникъ, сръда и петѣкъ отъ 19-30 до 20-30 часа, кждето ставатъ и записванията. 6—0

НАРОДНА КООПЕРАТИВНА БАНКА „Подкрепа“ въ гр. Добричъ, ул. Графъ Чано“ № 4 членъ на Съюза на народнитѣ кооперативни банки, извършва всички банкови операции. Банката има на складъ кам. вжлща, които продава по нормирани цени на всички нуждаещи се граждани. 3—

ИСКАЪ А. ГЕРОНЪ & СИНЪ ВАРНА

Магазинъ съ разни кинкалериини, галантерийни, пасмантерийни стоки, аналинови боти, везни, драмове, ламб. стъкла и др. на едро.

83—3—3

БРАТА В. & Х. МАРАКИНЪ ТЪРГОВИЯ СЪ ЛЕБЛЕБИИ И ДР. СТОКИ НА ЕДРО ВАРНА

ул. „Софийска“ 16 Тел. 24-96 81—3—3

Лондонъ, 27. (Ройтеръ) М-рътъ на въздухоплаването и обществена сигурностъ съобщава, че презъ изтеклата нощъ на 26 сръщу 27 т. м. е имало слаба неприятелска дейностъ и не е била хвърлена нито една бомба.

ГЛ. ДИРЕКТОРЪ на мини Перникъ уволненъ

София 27 — (по теле фона) Министерскиятъ съветъ е приелъ въ едно отъ последнитѣ си заседания оставката на гл. директоръ на мини Перникъ г. Александъръ Спасовъ.

ГЕНЕРАЛЪ ГРАЦИАНИ новиятъ зѣмѣстникъ

Лондонъ, 28 (Т П) Узнава се, че гсн. Грациани, командувашъ Италианскитѣ войски въ Африка е смѣненъ. На негово мѣсто е назначенъ генералъ Барди.

Новъ страшенъ студъ въ Добруджа

— Русе, 27. (По телефона) Отъ тая заранъ, по цѣлата Дунавска равнина буцува силна снѣжна буря. Температурата е спаднала до 15 градуса въ Русе.

Въ Силистра вали много голѣмъ снѣгъ. Пѣтицата отново сж затворени. Пѣтницитѣ бѣха възпрепятствувани да заминатъ.

детете и разпросранявай в-къ „Добр. Гласъ“

ФЕРУМЪ о. о. Д-во

ТЪРГОВИЯ — ПРЕДСТАВИТЕЛСТВО СВИЩОВЪ — ВАРНА — СОФИЯ

ул. Габровска 6 ул. Пиротъ 9
Телефони: СВИЩОВЪ № 17 — ВАРНА № 2160 — СОФИЯ № 22491

ЖЕЛѢЗА — ЛАМАРИНИ — ГВОЗДЕ — РЕБНА — ЕЛЕЗАРИЯ — БОИ — БЕЗИРЪ 85-3-3

търся да купя ВАЛСОВА МЕЛНИЦА справка ГЕОРГИ ПАСКАЛЕВЪ ЯМБОЛЪ

КАНТОРАТА НА

Д-ръ СТ. СТАНГВЪ — РУСЕ

основана 1919 год. — Телефонъ № 24 | 21

Купува и продава ценни книжа съ гаранции по служб. търгов. ать, углавни дѣла и ренти. Прѣви снѣавки по тиражитѣ на всички български и чужди лотерийни облигации. 70—3—3

АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО ЗА МЕЖДУНАРОДНА ТЪРГОВИЯ И ИНДУСТРИЯ ВАРНА — СОФИЯ

Тел. адресъ: МАНИФАКТУРА ТЕЛЕФОНЪ 23-71

МАНИФАКТУРНИ СПОКИ, платна, оксфори и Единственъ представителъ на бояджиската фабрика СОЮЛЪ а. д. Варна и ф-ка БАЛТАВА а. д. София 84—

29. I. Още една приятна вечеръ ще прекаратъ гоститѣ на гарнизонното офицерско събрание въ салонитѣ на областното управление